

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt.-kr.
Fél évre 5 frt.-kr.
Negyed évre 3 frt.-kr.
Egyes szám 5 kr.

A lap sajtóelrendezését illető minden közlemény: Nagy-utván, 1506. szám, Debreczen, Kötöny utca, a szerkesztőségbe bérmentve küldendő.

Előfizetési helyben:
TELEBÓDI K. LAJOS és társai
OSÁTHY KÁROLY könyvtárszolgálatos és a kiadóhivatalban
KUTASI IMRE könyvtárszolgálatos és a postahivatalok nyomdájában a postahivatalok utján.

Hirdetési díj:
Nagy szövegű hirdetés 5 frt.
Kis szövegű hirdetés 3 frt.
Hirdetés minden péntek és vasárnapon kívül.
Hirdetés minden péntek és vasárnapon kívül.
Hirdetés minden péntek és vasárnapon kívül.

Köziratok visszaküldése:
Köziratok visszaküldése nem adatik.

A tót atyafiak.

(K. B.) Mikszáth Kálmán, a nagy tehetségű és népszerű író, egyik beszély-kötetében rokonszenves színdarab mutatja be a tót atyafiakat, nem is állítjuk mi sem, hogy maga a tót nép zöme romlott volna a magyart ellenségének tekintendé, sőt éppen ellenkezőleg áll a dolog, — azonban a tótság egyes vidékeiről gyakorta érkeznek olyan hírek, melyek azt mutatják, hogy a tótok körében is hódít a panszlávizmus, más szóval a hazaárulás, s különösen kiütöttek magukat e téren a lutheránus tótok, a tót megyék közül pedig a hírhedt Turóc megye.

Csak nem régen adtunk hírt arról, hogy egyik tót lap mily gyalázó szavakkal fakadt ki a magyar nemzet ellen a miatt, hogy a trencséni vagyontalan tót árakkat magyar vidékre telepítették, megmentén így őket az elpusztulástól, — most pedig egy újabb panszláv mozgalom híre érkezik Turóc megyéből, az elégedetlen tót panszlávok fészkeiből, melynek hazafiatlansága megérdemelné a legszigorubb rendszabályokat, megérdemelné, hogy ismét kitöröltsék neve a megyék sorából, mint egyszer már megtörtént.

Turóc megyének rossz híre volt már a múltban is, e rossz hír a jelenben csak növekedett.
II-ik Rákóczi Ferenc korában, — 1705-ben, az ónodi országgyűlésen Turóc megye követei: Rakovszky és Okolicsányi, kik — meglehet — már azon időben is titkos panszlávok voltak — oly gyanúsító kifakadásokkal illették Rákóczit, hogy e miatt a rendek felzúdultak s Turóc megye követeit — az országgyűlés színe előtt — összevagdalták. Turóc megye czimerét összetörték s a meggyét eltörték.

Igy büntették akkor a hűtlenséget és hazaárulást.
Ma sokkal enyhébben járnak el a bűnökkel szemben. Sőt megtörténhetik az is, hogy a hazaárulók kerekednek felül s ök bíráskodnak a felett, a ki hazaáruló törekvéseiknek ellenszögül, — a mint megtörtént Turócban.

Ott történt ugyanis e hó 1-én, hogy Hodzsa András szucsányi lelkész temetése alkalmával, ki maga is egyike volt a legfanatikusabb panszlávoknak, a temetési szertartást teljesítő lutheránus pap a szószékéről heves kifakadást intézett a magyar nyelv ellen. A jelenlévő szolgabíró: Ujhelyi Atilla ezt nem tűrhette s figyelmeztette a papot, hogy beszédét ily szellemen ne folytassa, — s e figyelmeztetésnek a pap a szószéken engedelmeskedett is.

A dolog rendje az lett volna, hogy a szolgabíró, mint a magyar állam közege tess fejelentést a tót pap nyilváns lázításá miatt, — de éppen az ellenkező történt, — mert a panszlávok — kik már uraknak érzik magukat a magyar államban — tettek fejelentést vallás háborítás czimén a szolgabíró ellen a belügyminiszteriumnál, — sőt a szolgabíró, ki egyházi felügyelő, az esperességi gyűlésen ez állásától felfüggesztették!

Ime, a panszlávizmus diadala a magyar állameszme felett!

Ilyen dolog csak Magyarországon s csak a Tisza Kálmán uralkodása alatt történhetik, a ki nem bánja, bármit művelnek a panszlávok s más hazaáruló individuumok, csak az országgyűlésre mameluk-képpel küldjenek!

A kormány nagyon sokat elnézett s elnéz a panszlávoknak s más hazaárulóknak, éppen azért bátorodtak ezek annyira fel, hogy minél gyakrabban s nyilváns sértetik a magyar állameszmet, — a magyar állam büntető karjától nem félnek, mert tudják, hogy választások idején meg-

lehet vele alkudni — s jó szolgálatok fejében sokat elnéznek nekik, — tudják azt is, hogy előbb indítanak sajtópert az ellenléki magyar lapok, mint a lázító oláh, tót lapok ellen — s ezeket tudva: mitől félnek?

A zsidó-üldözöket megfenyíti a kormány, — mikor fenyíti már meg egyszer a magyar nemzet üldözöit is!

Vagy csak egyedül a magyar védtelen s hontalan a maga hazájában??

Uraikodók találkozásai. London, aug. 7. Itt az a hír van elterjedve, hogy Ausztria-Magyarország, Németország és Oroszország uraikodóinak találkozásait ez öszre nem tervezik; Oroszország ellenben azon fáradozik, hogy kieszközölje, miként az európai hatalmak már októberben kongresszusra gyűljenek egybe, állítólag a végül, hogy tőlük Coburg Ferdinánd Bulgáriából — való eltávolítását eszközölje ki. Anglia, Olaszország és Törökország az orosz tervet kifogásolni fogják.

A hamisított kancellári előterjesztést, melyről egy ideig sokan azt hitték, hogy az tényleg Bismarck herceg amaz előterjesztése, melyet a Battenberg-féle házassági tervre vonatkozólag Frigyes — császárhoz intézett, tudvaleg csak napok mulva demantáltak Berlinben. E késedelmes eljárás ellen a német sajtóban több oldalról felszólalás történt. Így a Voss. Zeitung azt a kérdést vetette fel, vajon nem-e azért történt oly késő a demantálás, hogy egy ideig a közvélemény tényleg azt higgye, hogy a Nouvelle Revue közleménye hiteltelen s ez által lehetővé valjék ily indirekt uton magasrangú egyéniségek gyanúsítása, mintha azok közreműködésével láttat volna e fontos okmány a Nouvelle Revueben napvilágra. Késztelen azonban, hogy a bár későn történt hivatalos nyilatkozat oly határozott, hogy e tekintetben minden ily kombináció egyenesen ki van zárva.

A császár találkozásai után Vilmos császár és Sándor cár petershofi találkozásának jelentősége mindeztideig nem domborodott ki teljesen. Az első komolyabb, számbavehető nyilatkozatot e tárgybán most hozta meg a táviró, számat adván arról, hogy a berlini National Zeitung a birodalmi kancellárnak nevezet adjá elő a császár-találkozás eredményéről. — A Nationalzeitung értesülése szerint Bismarck rendkívül meglegedetten nyilatkozott a találkozásról s szerinte a találkozás pozitív eredménye abban kulminál, hogy a két birodalom uraikodói között oly viszony jött létre, melynek alapját a kölcsönös bizalom képezi s így emberi számítás szerint elérkezett a nyugalom es evek sorára biztosított béke korszaka.

A francia munkászavargások. Páris, aug. 7. A nap folyamán több zajos surlódás fordult elő a fodrász-segédék és pinczerek s a rendőrség között. A rendőrök néhány embert letartoztattak. A sztrájkoló földmunkások gyűlést tartottak, melyben elhatározták, hogy föliratot intéznek Floquet kormányelnökhoz. A föliratban azt kívánják, hogy vonják vissza a munkahelyekre kirendelt katonaságot és rendőrséget; ellenkező esetben a kormányt terhelő a felelősség a következményekért. — A gyűlés továbbá határozatilag kimondta, hogy a sztrájkolókat hajlandók beleegyezni, hogy egy a városi hatóság által kiküldendő bizottság döntson a béké kérdés fölött. A miensban a sztrájk-mozgalom még mindig tart. Megtették a kellő óvintézkedéseket. A gyárakat a katonaságt tartja megszállva.

Páris, aug. 8. A strikelők az este kihágá okat követtek el a Rochechouart-és Belleville-boulevardokon. Két kávéházat kifosztottak. A strikelő pinczerek és a rendőrség között összestütközések voltak, mindkét reszről többen megsebesültek. Amiensban is több sebesülés történt s letartoztattak mintegy 50 embert, köztük sok külföldit.

Páris, aug. 8. Amiens csaknem ostrom állapotba helyeztetett. Lille, Lyon és Roubaix városokból hasonló sztrájkot jelentenek.

A keleti tenger, mint a Daily Newsnak Pétvárról jelentik, a császár-találkozás alkalmával beható megbeszélés tárgyát képezte. E szerint most tárgyalások folynának a berlini, petersvári, stockholmi és kopenhágai kabinetek között, melyek czélja az volna, hogy a keleti tenger zárttengernek nyilvánítsassék.

Budapesti levél.

— A sajtó zsidó! — Aug. 7.

A „Budapesti Hírlap” jelenleg a legolvasottabb újság Magyarországon. Oly egyének asztalán találok, a kik azelőtt éppen nem állottak a szenvedélyes hírlap-olvasás hírében. Kérdeztem is a multkor egy felvidéki Uram bátyámtól, a ki a „Bp. Hp.” 38.000 olvasójának egyik legállandóbbika, hogy ugyan miért tetszik neki legeslegjobban éppen ez a lap? — N. b. tanulmány czéljából tettem a kérdést; tudni akartam, hogy mily okból tetszik a publikumnak az, a mi csakugyan . . . tetszik?

Kitűnően van szerkesztve, — hangzott a bőséges válasz; az „Ö” és az „E” cikkek nagyszerűek. . . . Tért ad e lap a felvidék magyarosodására vonatkozó közléseknek. . . . Sipuluzson nagyokat lehet kaczagni. . . . Br. Kasas Ivor, Balogh Pál, Andronicus ect. sat.

— Az mind igaz! De hát még? kérdeztem tovább az öreg urat.

— Meg a mi fődolog, ennél a lapnál nincs egyetlen egy zsidó sem alkalmazva!

Nagyot néztem a feleletre, mert tapasztaltam, hogy a „Budapesti Hírlap” máshol is abban a hírből áll, hogy nincs egyetlen egy zsidó belmunkatársa sem. Es ez az újság nem látszik ósmerni ezt a határozott nagy előnyét!

A dolog érdekelt. „De hát” — firtattam tovább — „honnét tetszett erre a véleményre jutni? Hiszen ez a lap sem ir antiszemitikus dolgokat és én magam is tudok ott három zsidó urat; ezek közt van az az ur is, a ki éppen azért, mert a vallása tiltja, következetesen nem idézi soha a „Debreczen”-ből átvett, fontos újdonságokat és ezzel a szivig ható ridegséggel már-már arra indított benünk, hogy a nevünket Kohnra . . . magyarosítsuk!”

— Beszélnék nekem! Én Teleki Sándor ezredestől hallottam. Ő mondta, hogy egyetlen egy zsidó volt a lapnál, de az először is olyan zömök magyar külsejű ember, valóságos Dentu-moger, mint akár maga Holló Lajosban boldogult Csanádi Sándor bátyánk és másodsor egy szegényi a fajtáját, mintha lutheránus volna!

Hát az áldott jó Teleki Sándor az oka ennek is! No mindegy. További kapacitálások helyett a kezembe vettem a mult vasárnapi számot. Végig lapozom és odaadom az öreg urnak, kérve, hogy nézze meg a lap — üzletiszemléjét.

Az én emberem lapozgat, lapozgat, míg végre egyszer egész rémülten felugrik és reszkető siri hangon kezdi felolvasni a következőket:

Gabonaüzlet (Beer Jakab tudósítása a „Bp. Hp.” részére.)

Gyapjuüzlet (Altschul és társa jelentése a „Bp. Hp.” részére.)

Szess. (Kohman és Kohn jelentése a Bp. Hp. részére.)

Petroleum (Hesz Izidor és társa jelentése a Bp. Hp. részére.)

— Nos, kedves Urambátyám?

— Jaj, drága öcsém, hangzott az én felvidéki magyarom nehéz fohászra, kezdem sajnálni, hogy a panszláv újságoknak olyan kevés az előfizetőjük!

— Hogy-hogy?

— Hát ugy, hogy ha több előfizetőjük lenne, jobban fizetnek a munkatársaikat, és akkor számtalan zsidó újságíró állana be . . . tótának!

E fentebbi tényleg megtörtént, tréfás qui proquo-hoz azonban igen komoly jelenségek csatlakoznak. Ezek bizony arra mutatnak, hogy a magyarországi journalistika (nem a kitűnőbb zsidó írkat és költöket érve, hanem csak a Kóbi-hadat) totaliter zsidókézből van és így — származásánál és neveltetésénél fogva — járatlan egyrészt a tősgyökeresen magyar viszonyokban, másrészt többnyire a magyar irányban is. Kétségtelenül tanuskodnak

e jelenségek arról, hogy journalistikánk igen a g y r e s z e tudatában van bizonyos speciális zsidó érdekeknek és összetartásnak és csak is ezeket tartja szem előtt, csak is ezeknek ad kifejezést.

A magyar publikum még ma is borzasztóan hisz a nyomtatott betűnek és rajta annyira fogott ez a dressura, hogy az igazság és logika ellen elkövetett legvastagabb fogásokat sem veszi észre és a legvilágosabb czelzatoság sem ötlök a szemébe.

Egyetlenegy embernek sem tűnt fel (e lapban untig fejtegetjük és nem győzzük eléggé ismételn) hogy a mikor az elhunyt német császár, a szép lelkű III. Frigyes híres próklamációját kiadta, az első commentár minden magyarországi lapban annyiból állott, hogy imé — e próklamációból kitűnik, mennyire meg vannak hiusítva . . . S t o c k e r, az antiszemita udvari káplán „gonosz czelzatu szándokai.” A kep teljességeért mondtuk el ezuttal is. Mikor pedig II. Vilmos — Stöcker állítólagos jó barátja és előre rettegget anti-szemita — lépett a trónra, senki sem kereste a speciális zsidó faji dahót a kormányhoz közel álló „Pester Lloyd” cikkekben, melyet Bismarck félhivatalosa, a „Nordd. Allg.” nemcsak megtámadott, de azt Tiszának a delegációban külön nyilatkozatban kellett reparálni, éppen úgy, mint saját baklövését a párisi vilagkiallítás ügyben, vagy ugyancsak a „P. Lloyd” eljárását Albrecht főherczeggel szemben. Pedig ugyan közel fekszik azon kérdés, hogy mi jogon, micsoda hazafiságtól sugallva, micsoda államférfiúi eszely alapján megy neki remegve feltett és görcsösen ölegetett szövetségünk, a Németbirodalom uralkodójának a félhivatalos „Pester Lloyd”, a melynek szerkesztője pedig Falk Miksa, a magyar delegáció külügyi albizottságának előadója? Mintha ezek képviseleje a külföld előtt nem tudná, hogy kapnak a szövetséges államok egymás sajtójának ellenséges, vagy barátságos nyilatkozatainak mintha nem lenne félni való, hogy az ilyen első benyomások maradandóak lehetnek az ifjú uralkodó érzületében!

A német kancellár közlönye nagyon érthetően mutatott rá a zsidó érdekk forrására, a mikor egyéb helyekről is követelt nyilatkozatokat, mielőtt a valódi magyar közvélemény felől véleményét megalkothatta.

Ez bizony jó erő s példa lenne s csak is az al-liberalizmus, tetsz-egyenlőség és alvilágosodás frázisai által elvakított magyar az, a ki felette gondolkodóba nem esett. Valóban nem vagyunk barátai a c z e g e r e s antiszemitizmusnak, melynek lebu-ajtajából többnyire piszkos önérdék, népbutító és csend-rend háborító, derekát bármely persekort előtt, s egy garasért is beadó betyárság szokott előlgyorogni, de azt még sem írjuk alá, hogy a zsidóságnak ennyire és ily vakmerő módon legyen szabad visszaélnie — nemzeti rövidlátásunkkal! Nem látom be, hogy mért ne lenne jogosult bizonyos okos és erélyes antiszemitizmus, ha ilyen esztelen, de azért igen is erélyes filozemitizmus létezik és jogosultnak is van tekintve!

A zsidók különben német sajtót olvasnak, de a magyaroknak inak. Hogyan és mit, annak jellemzésére elég csak egy kis újdonságot vevnünk és abban már benne van a zsidósokdás, a maga egész teljében és valamennyi ősmertető jeleivel együtt. Az a zsidósokdás, a melyet valaki egy óriási macskához hasonlított, melynek ha Amerikában léptek a farkára, feltájdul — Kutjabagason is. A bulgáriai rablók által elfogott Ländler sajnalatos sorsáról van ugyan szó egy magyar lapban. A megriasztott Ländlerné összevásárolta a rablók által kért 900 forint értékű ajándékokat. A tatár-bazardsziki prefektus elszedte a követőt a rablókhoz küldött ajándékokat és szétosztatta a katonái között; „ő tudja” — ugymond — „legjobban, hogy mit kell tenni a rablók-kal.” A rablókban — írja a lap — „szere-

GITAR
BELTÉRS
WÓVIZ
TY L.

APIR A LEGJOBB?
ernieres Cartouches

ATNAK.
KAK
Diszkolevél
1871 ben.

csére több emberség van, mint a prefektusban" és — írja tovább — „a rablók is nagyon haragszanak a prefektusra!”

Hallatlan egy logika: bosszantó és nevetésre ingerlő egyszerre! A cikkező, a ki az elfogott Landler iránt tartaléktalanul érzett részvételt indítva, emberséget talál a rablókban, sőt talán természetesnek is véli, hogy ezek more patrio üzött Gescheftjüket oly erősen üzik! Azzal a, különben minden rablónál közös érzellemmel igyekezik megindítani, hogy azok „nagyon haragszanak a prefektusra!” Mintha bizony Sobri Jóska, Macsvánszky és Dobos nem haragudtak volna a magyar „prefektusra!” De a mi újdonságunk ugyanez elhallgatja, hogy az embertelen prefektus által elkobzott ajándékok miből állottak? Tudjuk, hogy fegyvereket követeltek a rablók és a prefektus nem engedte, hogy a rablók fegyverekkel láttassanak el; igen helyesen, kiosztatta azon katonák között, a kiknek feladatuk leendő elbánni a rablókkal! És ha az a prefektus azt mondotta, hogy „ő legjobban tudja, mit kell tenni a rablókkal” bizonyára nem beszélt helytelenül, mert a rablók valószínűleg inkább adják ki jó pénzért áldozatukat, mintsem — saját veszélyükre — haszontalanul meggyilkolják és még inkább feldühöbítik a bosszúálló hatalmakat. A távol ország reportere, saját fajbelijének a biztonságáért, imé — kész lenne felfegyverezni a rablókat, kikről maga írhatta, hogy elakartak fogni egy egész vasut-felülvizsgáló bizottságot; nem banna, hogy azok vérszemét kapva, újabb meg újabb áldozatokat kerithessenek hatalmukba! Így ír a magyar lap, a helyett, hogy helyeselné a buzgó hivatalnok eljárását, ki — ha mindjárt egy ember feláldozásával is — egész környékeket akar megszabadítani egy rabló banda Isten-ostorától!

A publikum azonban nem szeret látni. Ennek híjába mutatjuk meg az elczápot, melyben a magyar ruhás Bögözi esete van előadva „írásban és képben”; a Bögözié, ki a gunyosan mosolygó kaftános zsidó előtt nyargal tuskón-bokron keresztül, míg végre kimerülten roskad össze és fölötte a kelő nap fénytől béragyogva, gúnymosollyal áll a kaftános zsidó... Híjába mutatjuk meg a naplart, melynek elcíze a zsidók elmésségét, emésségét igyekszik feltüntetni, de ezzel szemben (miután ugyanott látjuk a magyar koronával, jogarral és lovon, éppen nem karrikaturaként lerajzolt, ösmert gazdag zsidót) ott vannak a magyarság elhetlen, korhely, ehes és buta typosai is... Híjába figyelmeztetjük olvasóközönségünket az unrepelt írora, a ki egyszer megtámadja a Petőfi Sándor és Jókai Mór ugynevezett betyár-romantikáját, máskor pedig érzékeny tárczát ír Hay Bernátról és családjáról, éppen a gaz uszoras elleni végtárgyalás előtt... Pedig

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Segesvár és Petőfi.

Írta: Id. Gyalokay Lajos.
(Folytatás.)

1849 ik évi július 29-én Maros-Vásárhelytől voltak s az nap délután, mi, kik a vezérkarhoz tartoztunk, Bem altábornagy ur rendelete által utasítva lettünk: hogy másnap, azaz július 30 án korán reggel, utazásra készen, a Teleky-háznál levő szállásán megjelenjünk.

A vezérhez közelebb, bizalmas viszonyban állók, már este értesítve valának: hogy az öreg ur, az osztrákokkal egyesült orosz haderő kombinált támadása és tulnyomó száma által minden oldalról szorongatva, hadászati mentő gondolatokban oly termékeny eszének villámszerű inspirációja után, egy merész csapásra határozta el magát.

Ugyanis értesülvén arról, hogy az oroszoknak egy dandára Segesváron, taktikai összefüggés nélkül exponált állásban van, mint Napoleon tanítványa, ennek 1814-ben bámulatra ragadó találékonyság- és számítással kivitt hadtani művelését utánozni, a segesvári dandárt meglepve szétmorzsolni, s a mindíg szűkös körben összehuzódó halót szétépíteni akarta.

A kik a viszonyok tanulmányozása, a rendelkezésre álló erők ismerete és az eseményekre döntő hatással befolyt tényezők számbavevétele nélkül hoznak bírálatot; a szerencse-irigyek és siker-imádók, szigorúan elítélik, könnyelmű és indokolatlanul kockáztatott me-renyletnek nevezik a segesvári ütközetet.

Pedig minden emberileg meghatározható körülmény, a taktika törvénye s különösen a helyzet exigenciája nemcsak megengedték, de sőt kényszerítve oda utaltak volna minden nagyobb szabású hadvezért: hogy hasonló állásban a dolgoknak, a körben felvonuló és társ hadoszlopok vasgürdjét megtörni, s ha

a magyar betyár romantika megett ott voltak mint vérvöröszökkel megsíratott végzet suly, a jobbágyi viszony, a katona fogdosás, Nyuzó Pál fele igazságszolgáltatás, mindannyi kétségbe ejtő okai annak, hogy az Angyal Bandik és Violák betyárokká, zsványokká lettek, míg ellenben Hay Bernát megett mennyivel több az, a mi enyhítő és kimentő körülmény!

De hát mi, jó magyar publikum sokszor voltunk vakok s ma még a közöny lethargiájában is nyakig vagyunk elmerülve; és a magyar ember szemeit felnyitni, a magyar embert felebreszteni... katasztrófa nélkül nem lehet. Zsidó a sajtó, zsidó kézben a pénzügy, zsidó a csalást nem sújtó büntetőtörvénykönyv, zsidó uszorasok véndálya a fő kir. ügyész, zsidó zsebben a társadalom, egyszóval zsidó Magyarországon minden, a mi beszél, ír, működik és hatalmat gyakorol. Lehet, hogy csakis a mi tunyaságunk miatt, lehet véletlenül, lehet bármiköböl, de mégis így van ez és tény, hogy az ellen panaszkodni nem szabad és nincs is hely, a hol ez a nagyon is igazságos panasz meghallgattatnék. Zsidó nálunk minden kivéve, nehány derék, becsület és független helyzetű zsidó... urát, a kik megvetéssel nézik azt az országot, mely ily hamar meghódol a zsidóság által folytatott bekeháboru alatt.

Nem vesznek részt ebben a háboruban: nincs rá többé szükségük. Azonban térjünk vissza az u. n. magyar sajtóra. Sirjunk-e, vagy nevsünk jó nagyot a zsidóskodás három legujabb productuma, vagy mondjuk produkciója felett?

Első a sokat emlegetett Deutsch-fele bűnyög tárgyalása. Ezt elhallgatta minden fővárosi nagy lap. A vidéki „Debreczen,” az „Arad és Vidéke,” a „Szegedi Napló” és az „Ellenzék,” tehát a függ. párt nagyobb vidéki lapjai leplezték csak le a budapesti sajtó megdöbbentő magatartását.

A publikum gyanut fogott, elannyira, hogy a hirhedett Deutsch v. e. nyilatkozatot adott ki, a melynek értelme az, hogy a fővárosi sajtó csak általa kikért szivességéből hallgatta agyon az egész disznóságot és csak egy fővárosi lap és két vidéki antiszemita újságunk hallgatása került pénzbe. Utólag csak a „Bp. Hp.” vett tudomást az esetről; a „Keresztény Magyarország” cz. he tilap után írta le.

Szégény, gyalázat arra a sajtóra, melynek ilyen esetekben már prókátorra van szüksége!

Szégény, gyalázat, hogy senki sem követelte a tudott, vagy miattunk akár fogadtalan prókátor irtól — a ki különben igen könnyen állítja pellengerre ez ügybeni bűntársait, — hogy ama három lapot tüstént nevezze meg!

És ha igen, szégény az, hogy három lap — ezek közt a czégeres antiszemitizmus két vidéki szenny-lepedője — mégis akadt, a mely

magát elnyomatni, vagy elfogatni nem akarta, a veszélyes körből kibontakozni igyekezék.

Igaz, hogy ezen conceptionjában rendkívüli, alkalmazásában vakmerő terv, a csak diszmeneteket, zirt sorokban való fejlődéseket, gépszerű precisióval végrehajtott bontakozásokat ismerő Zopf törvényeivel határozottan ellenkezik; az óvatosan lassu előnyomulás, a cseltől remegő, s mindig rückerwertige Concentrirung-ra gondoló-csatorázás katonai dogmája szerint eretnek hittörvénynek tekintett.

De hiszen az orthodox hadtan elvei után indulva, legszigorubbán el kellene itélnünk a magyar hadseregnek Jelasics, Windschgrätz, Schlick, Puchner és Van der Null ellen vívott minden csatáját.

Még a győzelem is véték volt: miért nem verették meg magukat vezéreink a tudomány szabályai szerint?

Ha Bem győz Segesvárnál, s a győzelmet — ugy amint ő tudta — ki is zsakmányolhatja; ha ennek beláthatlan erkölcsi és anyagi következményeit utasítja, talán az egész hadjárat sorsát megfordítja... egekig magaslatnak most azok, kik beható tanulmány és pozitív adatok nélkül bíráskodnak fölötté és az elesett oroszokat megrugdoszák.

Holott Bem jövőben látó isteni providencia nélkül, ki nem számíthatta azt: hogy báró Kemény Farkas ezredes, parancsa ellenére kolozsvári dandárjával kelő időben meg nem érkezik; hogy Szitás-Keresztúrról a csata színhelyére vonulva, Gál Sándor ezredes kérelme folytán és annak szorongatott dandárját megmentendő, az Endes őrnagy által vezényelt 81-ik székyi zászlóalj vissza kell fordítania, hogy a Gábor Áron által — nem furva, de bélel — öntött ágyúk közül több, a sebes és tartós tüzeles következtében szétrepedve használhatlanná válik; s hogy a Lúders által vezényelt hadosztály ezen diversziórl oláh kemek által idejekorán értesítve, az ütközet színhelyére tulnyomó erővel felvonulhat és a biztos győzelmet kezzeiből kicsikarhatja.

Egyébiránt méltó megütözéssel tapasztaltam azt: hogy nemcsak ezen coacret eseteket illetőleg, de általában Bemnek egész

nem mér mindenkinek — publicisztikai kötelméhez híven — hasonlóval és így a dugzagdag bankár pénzért is elhallgat; ugyanakkor épp oly szegény sőt nagy veszedelem is; hogy valamennyi többi lapunk annyira solidarisan és annyira zsidónak érzi magát egy zsidóérdekkel szemben, hogy szintén megszegi publicisztai kötelmet és néma marad — szivességéből.

A másik eset, hogy végezzünk hosszúra nyult litániákkal a Simor primás elleni hajszra. Megtámadják a bíró által előtendő pisetumi és tanulmány-alapi kérdésért, a nagyszombati alárendelt képezdei direktor baklövéseért és meg azért, a miért a titkára faképnél hagyja. Egész martyrrá teszik meg a tisztelendő titkár urat; elmondják, hogy a primás szekaturái és a primási udvarnál divó káros szellem és egyéb visszaságok miatt kell elmennie Esztergomból s csak mellékesen említi fel ugyanez cikkek, hogy az igen tisztelendő róm. kath. lelkész ur ő atyásága... házasodik!

A jó zsidó újságírók tehát még a celibratust is eltörölnék az antiszemita primás ellen való haragjukban. Kár, hogy nem tehetik; a primás, a milyen java erejében levő aggagtyán, esetleg maga is elhatne vele!

Az se rossz, a mit — harmadik esetnek — a felhivatalos könyomatu ir a regale megváltásról! — Gyönyörűen indokolja, hogy a regale-birtokosok mért nem kapnak készpénzt, csak kötvényeket! A föld-birtokosoknak az állam nem adhat kész pénzt, mert — ugymond — ugy is nagyobb összeget vett fel költségvetésébe a — postatakarékpenztárak (tehát nem is a — Manlicher-puskák) ezimén, hogy a népben a takarékoság érzékét fokozza; nem ad pénzt, mert (és most jön az arczátlanság netovábbja!) a földbirtokosokat ezáltal kitenne a kisértesnek, hogy egész tőkéjüket a talajjavítás és beruházások tevése nélkül csel-szerűtlenül használják fel...!

Szégény bohó regale-tulajdonos földesurak ti! Oh te árva ehes-guly! Nem kaptok készpénzt a regale-jog helyett, ez idő szerint kissé kétes értékű állam kötvényeket kaptok, mert utóljára a „talajjavítás és beruházások tevése nélkül” a miben a kormány eddig is oly erősen segített elő, még egész tőkéteket a zsidó uszora, ennek hóseire nevezve celszerűtlen lerázására fordítatátok!

Gyerek — nem kapsz se pénzt, se kést a kezvedbe, csak fából csinált vaskarikát és fapénzt! Jó neked ez is!

A felhivatalos könyomatu lap zsidójának ugyanezen cikke pedig a róm. katolikus klerus javait... holt kez javainak nevez!

Ugy kell pedig a klerusnak. Ha kortes-pézt kell, akkor a kormány felhivatalosai

hadjáratát és hadvezéri képességét sokan, sőt a magyar forradalom legfőbb intezői közül is némelyek, nem tudom szándékosan e? de mindenesetre az alaposság és történeti hűség rovására, nagyon tevesen bírálják el.

Hiszzen ha valaki magát a történést, bíró, vagy szakítész szerepére jogosultnak tartja, el lehetne tőle várni azt: hogy biztos forrásból, hitteles adatok nyomán szerezzen tudomást mag-nak azon harcoképes erő létszámáról, melyet Bem a Lúders által vezényelt 40 ezer orosz és Clamma Galas alatt bevonult 15 ezer osztrákkal szemközt állhatott; valamint azon ellenséges elemek zsebhatása, fenyegető befolyásáról, mely benn az országban, a szabad taktikai mozgás szárnyaira nehezedett s melyekkel minden döntő elhatározásnál számolni kellett.

Mint hogy Bem altábornagy megbízásból több napon át vezettettem az erdélyi hadsereg létszáma- és elhelyezésétől szóló kimutatásokat (Standes- und Dislocations-Tabelle); s miután ezeknek egy része most is birtokomban van, nem a Hári Jánosok hazug dicsekvése, nem a népmonda és nem hypotheticus föltevések, vagy irigy rágaimakra, hanem közvetlen tapasztalatom mellett, minden kétséget kizáró adatokra fektethetem véleményemet.

S tekintettel arra, miszerint az erdélyi hadsereg 1849-ik év június hó 21-en, tehát közvetlenül az oroszok betörése előtt 48,230 harcoképes emberből állott s ezek közül 8 zászlóalj gyalog, valamint a lovasság egy része, alig három héttel az előtt behívott újonczokat számlált.

tekintettel továbbá arra, miszerint egy dandár Stein és Beke ezredesek vezénylete alatt 3543 emberrel Gyula-Fehérvár ostromlásával volt lekötve, egy dandár Perczi alezredes alatt, a temesvári ostromtáborhoz beosztva 4725 emberrel Frejdorfnál fektűt; egy dandár 2299 emberrel Harkalovits alezredes parancsnoksága alatt, az orsovai út fedezetével, egy 7750 embert számláló dandár Forro ezredes alatt Janku lázadó oláh táborának felügyeletével volt elfoglalva; egy dandár 3477 emberrel Kiss ezredes alatt a tömösi, egy dandár 3350

ugyancsak biznak a róm. kath. klerus kezében — elevenségében. Nem is csalódik — a holtkez. Ha Tisza akarja, b. d. k. e. z. e. z. k. o. t. t. v. a. l. n. i.

Ha pedig a holtkez egyszer tollat ragadna, a zsidó javakat — vicem pro vice — s a k t e r k é s javainak — symbolizálná, akkor lenne csak mit hallgatni a felvilágosult XIX. század sajtójától!

Attól a sajtótól, mely ma már átvette a papok hajdani szerepét. — A nép ennek hisz vakon, a népet ez vakítja.

Ha ugyan időközben nem tanulnak meg zsidóul olvasni — zsidó betűk nélkül.

Gili Balázs.

HELYI HIREK.

* Akasztófa-Virág. Annak lehet nevezni azt a b. újvárosi Virág Mihály nevű szuhanczot, a ki tegnap a helyi el. kir. törvényszék előtt állott. Ez a fia, mint a tárgyalás folyamán kitűnt, rendszeresen lopta az apját még pedig olyan formán, hogy összebeszelt magához hasonló két makviraggal Lovász Mihály és Holzer Istvan b. újvárosi szuhanczokkal s este elhitta azokat udvarukra, mert — mint mondá — egy kis „életet elkészített” emeljek el, aztán ha eladták, igyák meg vele az árát. A dolgot ugys történt s a lopott gabona Ahrenstein Moriczhoz egy kis fúrge, hirtelen horgos orru, rótszakkalu zsidóhoz (aki a kir. ügyész kedvesere, hogy milyen vallás? Mosolyogva feleli: „Thetszik látni!..”) került, aki a 6 frt értékű buzát 80 krajczáron vette meg. — A tárgyalás folyamán vadlottak teljes beismerésben voltak Virág és Ahrenstein kivételével; előbbi — ugy látszik — megátalkodott gonosz, a ki a Mocsai elnök rábeszélésekor is szüntelenül nagyokat nyel, s hajtoz, grimaceol, neki gyürkőzik, de azért konokul tagadja részvételét, holott két társa egyezölög olvasott rá. Virágot azonban egy másik lopás is terhelte, amennyiben Fazekas szomszédának, egy robusztus parasztnak, (aki vallomása folyamán összehordt lehet havat hold világot, Tisza kutyat s eredeti mozdulatokkal ismétli háromszor is, hogy mondok a kutyának tek. törvénysek: — „űz ki te heéee!”) — át adogatott néhány porció szénát s ezért ke. izben kapott 20—20 krt. — Az akasztófa virág ezt is tagadta s miután a jelenlevő szülők sem kívánták „drága csemetjéket” megbuntatni, így történt, hogy a főbíró, Virág, szabadon bocsátatott, míg Holzer, Lovász és Fazekas 1—1 hónapra elzárásra, Moricz Ahrenstein 8 napi elzárás és 15 frt bírságra ítéltettek. Vadlottak nem felebbestek, s azonnal le jettek tartóztatva.

* Jarda-ado hátralek. A városi belkezelesre nem nagyon dicseretes fényt vet, hogy 10—15 évre visszamenve 1 krajczártól kezdve 2, 3, 4 és 25 kros jarda-ado hátralekot mutatnak ki es hordatják házról házra olyan adófizető polgárokhöz is, kikről köztudomású dolog, hogy mindig a legpontosabban szokták esedekes adóikat beszolgáltatni. — Bizony kár az ilyen haszontalan apró útszurasokkal is zaklatni a kedélyeket épen olyanoknál, a kik nem okai az ily botránys rendetlenségnek.

* Az öt nyolcas. Nevezetes napja volt tegnap a világnak. Pedig nem vonult el felette üstökös, nem volt semiféle nevezetes történelmi eseménynek elfordulo napja, de azért mégis

emberrel Ihász alezredes alatt a szeben vöröstoronyi, egy dandár 9731 emberrel előbb Debay, később Damaszkini alezredes vezénylete alatt a borgói szoros védelmére volt kirendelve és végre egy dandár gróf Banffy ezredes parancsnoksága alatt 2667 emberrel Perczel tábornok III-ik bács-bánait hadstehez volt beosztva;

tekintettel végre, miszerint ezen nagyobb hadoszlopokon kívül az ojtói, törzsvári szorosok, valamint több már határszélén levő hegyi utak szemmel tartása, helyőrségek, a közlekedési vonalak biztosítása és katonai depotok őrzetere néhány ezer fegyveres szükségeltetett; s mindezeknek tekintetbe vétele mellett teljes meggyőződéssel állhatott: hogy a szemközt álló haderők száma és minőségének, a stratégiai és topographiai viszonyoknak, nemkülönb az eseményekre döntő befolyást gyakorló tényezők és esélyeknek elfogulatlan mérlegelése után, különösen mi magyarok csak tisztelettel sőt csodálkozással szólhatunk Bemnek ép oly genialis, mint okosan kombinált, rendkívüli erély, fáradság és bátorsággal vezényelt hadműveleteiről.

Mert a kit a hiúság önzés és irigység itéletében távtrá nem csábit, a kit a föléletes nyelgeség, hivataln bírálatra nem szédít, a ki siker czimén emberfeletti dolgot, esodákat nem követel, háfás erzéstől eltelve emlékezik meg azon ragyogó fegyvertényekről, melyekkel Bem forradalmunk történetét gazdagította és a magyar névnek Európaszerte annyi dícsőséget szerzett.

Midőn alig 7 ezer fegyveresből és leg-főlebb 20 ágyuból álló tartalékkal rendelkezve, ezt az ellenség tulnyomó száma elől majd itt, majd amott meghatárlni kényszerült alvezéreknek segélyére, bámulatos hadmenetekben egy millió fanatisált oláh és 200 ezer nemzeti gyűlöletet tápláló szász által lakott vidékeken az ország egyik határáról a másikig kellett röpíteni, melyike a Bem szigorú vagy nagyképző bírálnak tudott volna hasonló viszonyok és körülmények között többet, jobban tenni?!

(Folyt. köv.)

érdekes volt szer fordul tudóban. A szám ismétlőnek 8-ik ilyen nap es közelebbi.

* A választási bizott 13 ára a de nem ezen a rendezetek órákor fogja a f évi orkifolyólag nok ellen i választmány jából lélezé döttsége jár nál, kérvé aug 12-ről napra esik alispán eng választást a

* Uj helybeli vezetésére János p hó 1-jétől, vasuti post sát elfoglal kel bir re ur városi vendéke, k tességének vesszük, ho udvarias et hatunk ma ki es szel jó hivataln

hogy Jul 2 epres-kert lovat meg ezkenkivül 4 emberes sen minteg result akk gyanu azot tolvajlást szamos, Sz s Molnár velő követé részt elas jelentést a volt a lopé benne rész jelentéssel val a lopás ügyészeg

* A rezenai töfömlentett megolte A nevű földé hazban fe s mikor 1 gely neik Elment F kerke, hog meket veg is nagy gyermeke mindenkit etlen-szot sehol sem végzetes Földesre, tusa után aztán ped kenytelte ettek el akkor m ele az o emberle telyei vo s tenyleg szavelem eikövetés potban. uapi eh halalában alapján

este tiés aak me torna-eg gos tor ijusag, jelenleg rülménye egylet u

minden kőzt me lik akak panaszos ságnal, sau egy formatás A kapitis két valló hogy a toryon a panas nyugodt ily bölc

mege v valevole nyugodt por alk gyei tis törvény

Lótenyésztés emelésére alakult részvény-társaság
BUDAPESTEN.

Folyó évi augusztus hó 12-én
DEBRECZENBEN

Lőrincz vásár alkalmával a fentnevezett társulat

LÓDIJAZÁST

rendez. — A lódijazás vasárnap délután 3 órakor a vásártéren fog végbe menni.

Dijaztatni fog: négy legjobb és legszebb pár kocsis ló és négy hátas ló.

A bejelentések augusztus hó 10-ig tekintetes Nánásy Ferencz ur (lakik Debreczenben Anna-utca) a lótenyésztési bizottság elnökéhez intézendők.

Az igazgatóság.

Hatóságilag engedélyezett

VÉGKIÁRULÁS.

Raktáramon lévő következő áruk u. m.

ruhakelmék, kretonok, vászon- és fehérneműek, rövidárak és minden e szakmába vágó cikkek, azok végleges felhagyása miatt

gyári áron alól eladatnak.

Különösen ajánlom nagyválasztékú

gyermek ruhákat, nap- és esernyőket.

Ezután üzletem egyedüli cikke a

kész női (confectió) ruha

marad; raktáramat dus választékkal szereltem fel és annál is inkább eszedzem b. pártfogásáért, minthogy figyelmemet kizárólag ezen sokoldalú vigyázatot igénylő cikkekre fogom fordítani.

Paplan gyári raktáramat

továbbra is fenntartom és biztosítom a n. é. közönséget, hogy nálam mindenkor a legpontosabb és legjutányosabb kiszolgáltatásban fog részesülni.

A n. é. közönség eddigi bizalmáért szívesen köszönetemet kifejezve vagyok illő tisztelettel

Stern Izidor

Dr. Ujfalussy-ház, Kaszanyitzkyval szemben.

Mérték utáni megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Gyász ruhák 24 óra alatt elkészítetnek.

481. szám.

1888.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a debreczeni kir. járásbíróóság 13711/887. számú végzése által Bagdács János debreczeni lakos javára Főríz Ferencz debreczeni lakos ellen 39 frt 30 kr tőke, és eddig összesen 35 frt 10 kr perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 650 frtra becsült 3 darab féderes hintó kocsiból álló ingóságok nyilvános árverés után eladatnak.

Mely árverésnek a 10901/888. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis kakas-utca 604. sz. alatt leendő eszközölésére, — 1888. d. év augusztus hó 14. d. napjának déli előtti 10 órája határidőül kitűzetik, — és ahoz a venni szándékosok ezen napon oly megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen — az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igénylők becsáron alól is eladatni fognak.

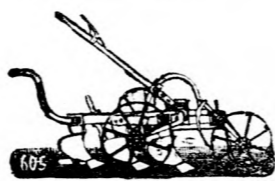
Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Debreczen, 1888. d. év aug. hó 1. napján.

Sugár Gyula.
kir. bír. végrehajtó.

1-, 2- és 3-vasú

E K É K E T

a legjobbaknak ellismert minták szerint gyárt és legolcsóbban szállít

Grossmann és Rauschenbach

ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁRA

BUDAPESTEN.

Árjegyzékek kívánatra.

A legjobb minőségű

DOHÁNYZSINEGET,

a cséplés idényére

gép-olajat,

továbbá:

buza-oltószert,

kész, olajba törött festékeket minden színben,

Lenkenczét (Firnist), kocsis és butor lackokat, szoba-, padló-fénymázatot ajánl

Rickl József Zelmós

Debreczen.

Debreczen, 1888. Nyomatott: KUTASI IMRE könyvnyomdájában.

Legfinomabb kellemes zamatu valódi

Portoricó kávét

5 kilós csomagokban 9 frt 40 krért

ajánl

Geréby Fülöp

Debreczenben.

HUNGARIA-ház lakbérletei.

A debreczeni takarékpénztár Hungaria név alatt ismert piacz-utcai 1898. szám alatti ujonan épült bérházában, minden újabbkori kényelemmel és vízvezetékekkel — jó ivóvízzel — díszesen berendezett 14 rendbeli lakrész, folyó évi augusztus 1-től fogva kiadó.

A lakrészek megtekinthetők az ott lakó házmester közbejöttével; a bérleti árak pedig a pénztár helyiségében.

HIRDETES.

Dr. Popp J. G. udvari fogorvos.	Dr. Popp J. G. udvari fogorvos.	Dr. Popp J. G. udvari fogorvos.	Dr. Popp J. G. udvari fogorvos.
	Anatherin-szájviz 40 év óta a legkedveltebb száj- és fogkonzerváló-szer. Meggátolja a fogok lerakódását, eltávolítja a száj kellemetlen szagát, felrisszítja a foghúst és elejét veszi a fogfájásnak. Ára: a nagy palackoknak 1 frt 40 kr, a kisebbeknek 1 frt a legkisebbeknek 50 kr		
	Anatherin-fogpasztája , üvegtegyelvényben. Elismert szer a fogak tisztántartására, a száj felrisszítésére és konzerválására. Ára 1 frt 22 kr.		
	Aromatikus fogpasztája , nagyon kedvelt a kellemesen habzó fogszappanok barátai előtt. Kétféle fogtisztító szer. Ára 35 kr.		
	Fogpora , a fogport kivételök közt a legelterjedtebb és legkedveltebb, melytől a fogak ragyogó fehér színt nyernek. Ára 63 kr.		
	Fogtömője (Plombe) , melylyel a használati utasítás szerint bárki önmaga tömészhetheti ki odvas fogait. Ára 1 frt.		
	Nöcenyiszappana a legkíméletesebb pipere- és gyógyszerzappan, mindenféle borkiütés és foltok ellen. Ára 30 kr.		

Kapható Budapesten a főraktáran: Révay-utca 8. sz., és Debreczenben: Dr. Rothschild Emil, Tamásy Béla, Tóth Béla (Gólt N.), Balas Odón, Muraközy Károly, Mihályovits István és Örné nyi Ottó gyógyszereszeknél, továbbá Csanak József, Geréby Fülöp, Szent-Királyi és Kalenda, Baum Miksa, Weisz Sándor, Stern Albert és testvére és Kraicz Gyula kereskedőknél.

MOLL SEIDLITZ POR

Tavaszi gyógyítás.

Nyári gyógyítás.

Őszi gyógyítás

Téli gyógyítás

Csak akkor valódi, ha minden dobozon a gyárjegye egy sas és MOLL A. sokszorosított czéje látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgörcs, nyálka, gyomorgégés, székrekedésnél, májbajok, vertolulás, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségeknél. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszerárában. MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásonnal az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívesen „Isten tisztelem meg“-et mondom érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J. lelkész Honnenschlag-ban.

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ES SÓ

Legjobb bedörzsölő-szer

köszvény

csusz

és minden

meghűlési

betegségek

ellen.

Csak akkor valódi, ha minden üveg MOLL A. védjegyet és aláírást visel.

Bedörzsöléssel sikeres használat közhírré, csusz, mindennemű testfájdalmak és bennulásnál; borogatás alakjában minden sérelem és sebnél, daganatok gyuladásoknál. Belsőleg vízzel vegyítve hirtelen roszullét, hányás, kolika és hasmenésnél.

Egy üveg ára használati utasítással 80 kr. o. é.

Raktárak az ország minden nevezetes gyógyszerárában és anyag kereskedésében.

MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kétféle Moll-féle francia borszesz és sója vidéken egyszerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál.

Mély tisztelettel
Hornof, lelkész Micholup-ban

Raktárak Debreczenben: Tamásy Károly gyógyszer. Tóth Béla gyógyszer. Szent-Királyi és Kalenda, Geréby Fülöp.

1888.

Közzetett
Helyben és p
egy évre . . .
Negyed évre . . .
Egyes sz
A lap sealloml
don közlöny: . .
1884. sz
1884. sz
1884. sz
mentre k

Előfizethet
TELEFON: K.
OSATHY K.
Közlekedésben
talban KUTASI
nyomdájában . . .
uj

Ho

Eppen

Hercegovina

okkupáció

magyar-mo

Mintegy jub

köös pénz

nynevezett

Béni e na

merő levele

ki lelkes

hogy oly o

tományokat

Es ké

nem mult e

kik meghód

utaztában

szágok jól

társadalmi

hova-tovább

is, hogy a

sikereket é

magá tapas

szik igen k

nak, mert

leghizelgöb

elismere

Kétség

lay miniszte

merését. C

még több

ményez és

ket, melyek

közgazdasá

köszgazdasá

államiüg

sik s a ki

az eredmén

10 évi kor

az okkupál

legújabb

tonszágnak

a telekkön

tományokb

Fonto

sági életér

sodás bizt

horderővel

merni a t

Csakhogy

nek látszó

kormányzá

tezi az

tartomány

tartozásá

ugy látá

vőre is.

Az

két tartom

monarchia

csa, mely

épen ellen

tatni.

Hog

gás, azt

volt ez b

már szá

mi most

alkalomm

levelében

tosítá

az államf

Állandó

be, hogy

hozt való

a kormán

settnek

mindig

meg s az

meg.

Mer

lektü ose

nyminia

narchia

kényt fol

áldozat

ben mib

legaiabb